REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 11 korrik 2019
Nr. Ref.:AGJ 1392/19

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI25/18

Parashtrues

Vasilije Antović

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1952/2016, të 24 prillit 2017

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa u parashtrua nga Vasilije Antović, me vendbanim në Zubin Potok (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktvendimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1952/2016, i 25 prillit 2017 (në tekstin e mëtejmë: Gjykata e Apelit), me të cilin ishte refuzuar si e pabazuar ankesa e parashtruesit kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Mitrovicë, E. nr. 329/2003, të 19 dhjetorit 2014. Vendimin e kontestuar parashtruesi i kërkesës e ka pranuar më 1 shkurt 2018.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se janë shkelur të drejtat e parashtruesit të kërkesës, të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E drejta për mjete juridike] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

5. Më 31 maj 2018, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata) miratoi në seancën administrative plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, më 21 qershor 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrtimit të kërkesës, Gjykata i referohet dispozitave juridike të rregullores së re në fuqi.

Procedura në Gjykatë

6. Më 21 shkurt 2018, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.

7. Më 23 shkurt 2018, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë fletëkthesën, e cila tregon se parashtruesi i kërkesës vendimin e kontestuar e ka pranuar më 1 shkurt 2018.

8. Më 22 shkurt 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Gresa Caka-Nimani.

9. Më 14 mars 2018, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës së Apelit të Kosovës.

10. Më 28 mars 2018, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Komunës së Zubin Potokut.

11. Më 16 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Snezhana Botusharova dhe Almiro Rodrigues. Më 26 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Altay Suroy dhe Ivan Čukalović.

12. Më 9 gusht 2018, Presidenti i Republikës së Kosovës emëroi gjyqtarët e rinj: Bajram Ljatifi, Safet Hoxha, Radomir Laban, Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.

13. Më 17 gusht 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues.

14. Më 1 tetor 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi Kolegjin e ri shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Gresa Caka-Nimani dhe Radomir Laban.

15. Më 20 qershor 2019, Kolegji Shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.

16. Në të njëjtën ditë, Gjykata njëzëri votoi që kërkesa është e pranueshme dhe nuk gjeti që me Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017, është shkelur neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut.

Përmbledhja e fakteve

17. Parashtruesi i kërkesës kishte qenë i punësuar në Komunën e Zubin Potokut. Si rrjedhojë e largimit të tij nga puna në vitin 1990, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur padi në Gjykatën Komunale në Mitrovicë, për kthim në punë dhe realizim të të drejtave që dalin nga marrëdhënia e punës.

18. Më 19 prill 1994, Gjykata Komunale në Mitrovicë kishte obliguar Komunën e Zubin Potokut që parashtruesin e kërkesës ta kthejë në vendin e tij të mëparshëm të punës, me të gjitha të drejtat dhe obligimet.

Procedura në lidhje me kërkesëpadinë për kompensimin e pagave

19. Më 13 dhjetor 1994, Komuna e Zubin Potokut kishte kthyer parashtruesin e kërkesës në vendin e tij të mëparshëm të punës, mirëpo nuk kishte paguar pagat e tij të humbura si rrjedhojë e largimit të tij nga puna.

20. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës, në Gjykatën Komunale në Mitrovicë-Dega në Zubin Potok, paraqiti kërkesëpadi për kompensimin e pagave të humbura gjatë kohës kur kishte qenë i larguar nga puna.

21. Më 5 shkurt 1996, Gjykata Komunale në Mitrovicë-Dega në Zubin Potok, përmes Aktgjykimit P. nr. 103/95, aprovoi pjesërisht kërkesëpadinë e parashtruesit të

kërkesës për kompensimin e pagave të humbura, mirëpo kishte refuzuar kërkesën e tij për pagesën e kamatës.

22. Si rrjedhojë e ankesës së Komunës së Zubin Potokut, më 8 maj 1996, Gjykata e Qarkut në Mitrovicë kishte kthyer lëndën në rivendosje në mënyrë që të konstatohej edhe njëherë shuma e saktë e kompensimit.

23. Më 12 nëntor 1996, Gjykata Komunale në Mitrovicë-Dega në Zubin Potok, përmes Aktgjykimit P. nr. 345/96, aprovoi pjesërisht padinë e parashtruesit të kërkesës dhe e obligoi Komunën e Zubin Potokut, që në emër të kompensimit të dëmit për shkak të pagave të humbura, t'ia paguajë parashtruesit të kërkesës një shumë të caktuar monetare, përfshirë kamatën ligjore duke filluar nga 11 tetori 1995 deri në pagesën përfundimtare.

Përkitazi me procedurën përmbarimore për përmbarim të Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996

24. Parashtruesi i kërkesës në Gjykatën Komunale në Mitrovicë kishte parashtruar propozim për përmbarimin e Aktgjykimit P. nr. 345/96 të Gjykatës Komunale në Mitrovicë, Dega në Zubin Potok, të 12 nëntorit 1996.

25. Më 29 shtator 1997, Gjykata Komunale në Mitrovicë, përmes Aktvendimit P. nr. 82/97, aprovoi propozimin e parashtruesit për përmbarim të Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

26. Nga shkresat e lëndës rezulton që Aktvendimi i Gjykatës Komunale në Mitrovicë, i 29 shtatorit 1997, nuk është përmbaruar para periudhës së vendosjes së Kosovës nën administrim ndërkombëtar.

Përkitazi me procedurën e dytë përmbarimore për përmbarim të Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996

27. Më 19 mars 2003, parashtruesi i kërkesës parashtroi në Gjykatën Komunale në Mitrovicë propozim për përmbarimin e Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996. Në propozimin e tij për përmbarim parashtruesi kërkoi kompensimin e pagave të humbura.

28. Më 16 maj 2003, Gjykata Komunale në Mitrovicë, me Aktvendimin I. nr. 329/03, aprovoi propozimin e parashtruesit të kërkesës për përmbarimin e Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

29. Në një datë të paspecifikuar, kundër aktvendimit të lartcekur, Komuna e Zubin Potokut në cilësinë e debitorit parashtroi prapësim. Në prapësimin e saj, Komuna e Zubin Potokut kishte pretenduar se kurrë nuk e kishte pranuar Aktgjykimin P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996 dhe Aktvendimin nr. 82/97 të Gjykatës Komunale në Mitrovicë, të 29 shtatorit 1997 përkitazi me përmbarimin e këtij aktgjykimi.

30. Më 26 qershor 2003, Gjykata Komunale në Mitrovicë, përmes Aktvendimit P. nr. 329/03, refuzoi si të pabazuar prapësimin e Komunës së Zubin Potokut.

31. Gjykata Komunale në Mitrovicë konstatoi se nuk kishte dëshmi që Aktvendimi i Gjykatës Komunale në Mitrovicë, nr. 82/97, i 29 shtatorit 1997 për përmbarimin e aktgjykimit të lartcekur P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996 i ishte dorëzuar Komunës së Zubin Potokut. Rrjedhimisht, Gjykata Komunale në Mitrovicë, arsyetoi se *"me qëllim që të mos i pamundësohet e drejta e debitorit [Komunës së Zubin Potokut] për kundërshtim"* kjo Gjykatë me Aktvendimin I. nr. 329/03, të 15 majit 2003 ka lejuar përmbarimin e aktgjykimit të lartcekur P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

32. Në një datë të paspecifikuar, kundër aktvendimit të lartcekur, I. nr. 329/03 të Gjykatës Komunale në Mitrovicë, të 26 qershorit 2003, Komuna e Zubin Potokut parashtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Mitrovicë për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të së drejtës materiale. Komuna përmes ankesës po ashtu kishte kërkuar që aktvendimi i lartcekur i Gjykatës Komunale në Mitrovicë të anulohet dhe lënda t'i kthehet gjykatës së njëjtë për rivendosje ose që propozimi i parashtruesit të kërkesës për përmbarimin e Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, të refuzohet si i pabazuar.

33. Fillimisht, Komuna në mënyrë specifike kishte theksuar se në kundërshtim me nenin 354, paragrafi 2, pika 10 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (në tekstin e mëtejmë: LPK) janë duke u zhvilluar dy procedura përmbarimore për përmbarimin e aktgjykimit të njëjtë. Së dyti, Komuna kishte pretenduar se Aktvendimi P. nr. 329/03, i 26 qershorit 2003 është i paqartë dhe i pakuptueshëm për arsye se Gjykata Komunale nuk është thirrur në dispozitën e ligjit, gjegjësisht nenin 53 të Ligjit mbi Procedurën Përmbarimore. Në fund, Komuna theksoi se mungon vërtetimi i përmbarueshmërisë, i paraparë me nenin 36 të Ligjit për Procedurën Përmbarimore.

34. Më 21 korrik 2003, Gjykata e Qarkut në Mitrovicë, përmes Aktvendimit GZ. nr. 318/2003, refuzoi si të pabazuar ankesën e Komunës së Zubin Potokut.

35. Gjykata e Qarkut, në lidhje me pretendimin e Komunës së Zubin Potokut për shkelje të nenit 354, paragrafi 2, pika 10 të LPK-së, vlerësoi se *"[...] nuk bëhet fjalë për shkelje të procedurës, për arsye se nuk ka dëshmi se debitorit i është dorëzuar vendimi për lejimin e përmbarimit, i 29 shtatorit 1997, dhe për të mos ja mohuar të drejtën e debitorit për prapësim, Gjykata Komunale në Mitrovicë me të drejtë përsëri ka lejuar përmbarimin më 16.05.2003, ndërsa debitori me kohë ka parashtruar ankesë kundër vendimit për lejimin e përmbarimit [...]"*. Rrjedhimisht, Gjykata e Qarkut konstatoi se pretendimi i Komunës së Zubin Potokut se parashtruesi i kërkesës do të kompensohet dy herë është i pabazuar.

36. Ndërsa në lidhje me pretendimin e Komunës së Zubin Potokut se Aktvendimi I. nr. 329/03, i 26 qershorit 2003 është i paqartë dhe i pakuptueshëm për arsye se gjykata nuk është thirrur në dispozitën e ligjit sipas të cilës kundërshtimi është refuzuar,

Gjykata e Qarkut vlerësoi se ky pretendim është i pabazuar *"sepse vendimi është i drejtë, bazohet në ligj, konkretisht në nenin 53 të Ligjit mbi Procedurën Përmbarimore".*

37. Në fund, përkitazi me pretendimin e Komunës së Zubin Potokut se mungon vërtetimi i përmbarueshmërisë, i paraparë me nenin 36 të Ligjit për Procedurën Përmbarimore, Gjykata e Qarkut konstatoi se *"në rastin konkret propozimi për përmbarim i është parashtruar gjykatës së njëjtë [Gjykatës Komunale në Mitrovicë] e cila ka vendosur në shkallën e parë, andaj nuk është e nevojshme që në kuptim të këtij rregulli ligjor që propozimi për përmbarim të furnizohet edhe me vërtetim mbi përmbarueshmërinë".*

38. Më 24 shtator 2003, parashtruesi i kërkesës iu drejtua edhe institucionit të Ombudspersonit, të cilin e njoftoi në lidhje me procedurën përmbarimore, si rrjedhojë e të cilës me Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Mitrovicë, Aktvendimit P. nr. 329/03, të 16 majit 2003, propozimi i tij për përmbarimin e Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996 ishte aprovuar. Në vijim, parashtruesi i kërkesës po ashtu e informoi Ombudspersonin në lidhje me moszbatimin e këtij aktvendimi nga ana e debitorit, përkatësisht Komunës së Zubin Potokut.

39. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi ju drejtua Bankës Popullore të Serbisë *(Narodna Banka Srbije)* me kërkesën për ekzekutimin e Aktvendimit P. nr. 329/03, të 16 majit 2003

40. Më 14 tetor 2003, Banka Popullore e Serbisë *(Narodna Banka Srbije)*, filiali në Kragujevc, i ktheu përgjigje Gjykatës Komunale në Mitrovicë duke theksuar se Aktvendimi i Gjykatës Komunale në Mitrovicë, I. nr. 329/03, i 16 majit 2003 nuk mund të ekzekutohet për shkak se llogaria nga e cila kërkohet konfiskimi i mjeteve financiare është e diskutueshme.

41. Më 5 nëntor 2003, parashtruesi iu drejtua Bankës Popullore të Serbisë, filiali në Kragujevc, me kërkesën për marrjen e veprimeve lidhur me ekzekutimin e pagesës së borxheve sipas Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

42. Më 20 janar 2004, Banka Popullore e Serbisë, filiali në Kragujevc, i ktheu përgjigje parashtruesit në lidhje me kërkesën e tij duke e njoftuar si në vijim: *"Sipas Rregullores 2000/45 mbi vetëqeverisjen e komunave në Kosovë, në kuptimin materialo financiar, komuna e Zubin Potokut funksionon nëpërmjet buxhetit të UNMIK-ut urdhërdhënësi dhe ekzekutuesi i të cilit është Administratori komunal i UNMIK-ut".* Përmbarimi i aktvendimit sipas Bankës Popullore është *"kompetencë e Gjykatës Komunale në Mitrovicë dhe Administratorit Komunal të UNMIK-ut".*

Përkitazi me propozimin e tretë të përmbarimit të aktgjykimit, Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996

43. Më 11 gusht 2014, parashtruesi i kërkesës iu drejtua Gjykatës Themelore në Mitrovicë, me propozimin për përmbarimin e Aktgjykimit të Gjykatës Komunale, Dega në Zubin Potok, Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

44. Më 19 dhjetor 2014, Gjykata Themelore në Mitrovicë, Departamenti i përgjithshëm-Divizioni Civil (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Themelore), me Aktvendimin P. nr. 329/2003 vendosi që:

> 1) Të shfuqizojë Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Mitrovicë, P. nr. 329/2003, të 16 majit 2003;
> 2) Të refuzojë propozimin e parashtruesit për përmbarim të kërkesës për përmbarim të Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Mitrovicë, P. nr. 329/2003, të 16 majit 2003 *"për shkak të titullit joadekuat përmbarues, në kuptim të nenit 27 par. 1 dhe nenit 66 par. 3 të Ligjit nr. 04/L-139 për Procedurën e përmbarimit".;* dhe
> 3) *"[...] përfundon procesi përmbarimor në kuptim të nenit 66, par. 3 të Ligjit nr. 04/L-139 mbi procedurën përmbarimore".*

45. Gjykata Themelore e arsyetoi aktvendimin e saj se *[...] "titulli përmbarues ka të meta, gjë që në rastin konkret përmbarimi nuk është i mundur për shkak të subjektivitetit procedural dhe se Komuna e tanishme e Zubin Potokut është formuar nga UNMIK-u/REG/2000/45 [Rregullorja e UNMIK-ut për Vetëqeverisjen e Komunave] dhe nuk paraqet vazhdimin e Komunës së atëhershme dhe me këtë nuk mund të ngarkohet me obligime të cilat janë krijuar para 24 marsit 1999, pra debitori mund të jetë themelues i Komunës së Zubin Potokut para 20 qershorit 1999".*

46. Në vijim, Gjykata Themelore konstatoi se *"përmbarimi i titullit është i pamundur, ashtu siç është paraparë me nenin 66 par. 3 të Ligjit nr. 04/ L- 139 për procedurën përmbarimore [...]".*

47. Rrjedhimisht, Gjykata Themelore përfundoi se *"ka shfuqizuar veprimet e ndërmarra të përmbarimit dhe e ka refuzuar propozimin për përmbarim për shkak të titullit joadekuat përmbarues dhe e ka ndërprerë procesin e mëtutjeshëm, për shkak të pamundësisë së ekzekutimit".*

48. Më 31 mars 2016, parashtruesi i kërkesës kundër aktvendimit të lartcekur, të Gjykatës Themelore, P. nr. 329/2003, të 19 dhjetorit 2014 parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit. Në ankesën e tij parashtruesi pretendoi shkelje esenciale të dispozitave të procedurës përmbarimore, si dhe vërtetimin të gabuar të gjendjes faktike.

49. Më 6 shkurt 2017, parashtruesi i kërkesës iu drejtua Gjykatës së Apelit me një parashtresë përmes së cilës kërkoi zgjidhjen e problemit shumëvjeçar dhe lëndës së regjistruar në Gjykatën e Apelit t'i jepej prioritet për zgjidhje.

50. Më 25 prill 2017, Gjykata e Apelit, me Aktvendimin CA. nr. 1952/2016, refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore, P. nr. 329/2003, të 19 dhjetorit 2014.

51. Në aktvendimin e saj, Gjykata e Apelit arsyetoi se *"Sa i përket qëndrimit ligjor të gjykatës së shkallës së parë të shprehur në dispozitivin e vendimit të ankimuar, gjykata e shkallës së dytë e ka vlerësuar si të ligjshëm dhe të drejtë; për veprimet joligjore të cilat i ka ndërmarrë Republika e Serbisë gjatë kohës së administrimit të dhunshëm gjatë viteve 1990/1999 nuk janë përgjegjës organet vetëqeverisëse të Kosovës të cilat i ka themeluar UNMIK-u nr.2000/45, e as organet e Republikës së Kosovës, sipas dokumentit mbi përmbarimin nuk e kanë legjitimitetin e palës në këtë proces të përmbarimit".*

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

52. Parashtruesi në kërkesën e tij pretendon se i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta në Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.

53. Parashtruesi i kërkesës thekson se *"[...] Përveç fakteve të paraqitura më lart të cilat kanë të bëjnë me afatin e pakuptueshëm prej më shumë se 20 viteve për zbatimin e procedurës së përmbarimit sipas aktgjykimit dhe vendimit të plotfuqishëm, Organi i shkallës së dytë, Gjykata e Apelit e Kosovës, kur e shqyrtoi ankesën e paditësit, përkatësisht të kreditorit, nuk i mori në shqyrtim plotësisht të gjitha rrethanat e cekura në ankesë. Në fakt, e paditura Komuna e Zubin Potokut, është një person juridik, e cila ka mundur që ekzekutimin në fjalë ta kryej pa marrë parasysh rrethanat që kanë ndodhur gjatë 10-15 viteve të kaluara, duke pasur parasysh para së gjithash, trashëgiminë ligjore".*

Dispozitat relevante ligjore

Ligji nr. 04/L – 139 për Procedurën Përmbarimore (publikuar në Gazetën Zyrtare, më 31 janar 2013)

Neni 27
Përshtatshmëria e dokumentit përmbarimor

1. Dokumenti përmbarimor është i përshtatshëm për përmbarim në qoftë se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, mjetet, shuma dhe koha e përmbushjes së detyrimit.

2. Në qoftë se me anë të dokumentit përmbarues nuk është caktuar afati për përmbushje vullnetare të detyrimit, afati i tillë do të caktohet me anë të aktvendimit për përmbarimin, dhe urdhrit për përmbarim, për 7 (shtatë) ditë.

3. Në rastin nga paragrafi 2 i këtij neni, organi përmbarues e cakton përmbarimin e propozuar nëse debitori brenda afatit që i është caktuar për përmbushje vullnetare nuk e përmbushë detyrimin e tij.

Neni 66
Përfundimi i procedurës përmbarimore

1. Në qoftë se me këtë ligj nuk është paraparë ndryshe, përmbarimi do të përfundojë sipas detyrës zyrtare në qoftë se dokumenti përmbarimor është anuluar, ndryshuar, shfuqizuar, apo në ndonjë mënyrë tjetër është bërë i paefektshëm, apo në qoftë se vërtetimi për përmbarueshmërinë e tij anulohet me vendim të formës së prerë. Përmbarimi do të mbarojë gjithashtu sipas detyrës zyrtare nëse një rast është pezulluar dy herë dhe për herë i plotëson kriteret për pezullim siç përcaktohet në paragrafin 1, neni 65 të këtij Ligji.
2. Përmbarimi do të përfundohet sipas detyrës zyrtare edhe kur në pajtim me dispozitat ligjore me të cilat rregullohen marrëdhëniet detyrimore, personi i tretë e përmbushë obligimin në dobi të kreditorit në vend të debitorit.
3. Përmbarimi do të përfundohet edhe kur ai është bërë i pamundshëm apo kur nga shkaqe të tjera nuk mund të zbatohet, si dhe pas kalimit të afatit absolut të parashkrimit për përmbarim.
4. Pas përmbushjes së kredisë së kreditorit nxirret vendimi për përfundimin e procedurës përmbarimore.

Neni 74
Forma e prerë dhe përmbarueshmëria e vendimeve në procedurën e përmbarimit

1. Vendimi kundër të cilit nuk është paraqitur brenda afatit ligjor prapësimi, bëhet i formës së prerë dhe i përmbarueshëm.
2. Vendimi kundër të cilit është refuzuar prapësimi bëhet i përmbarueshëm, e po që se kundër tij nuk lejohet ankesa, ai bëhet i formës së prerë.
3. Vendimi me të cilin refuzohet prapësimi bëhet i formës së prerë, po që se kundër tij nuk paraqitet ankesë brenda afatit ligjor, ose në qoftë se ankesa refuzohet si e pathemeltë.

Pranueshmëria e kërkesës

54. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.

55. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

"1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj".

56. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet nenit 47 [Kërkesa individuale], nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

"1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj".

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

"Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj".

Neni 49
[Afatet]

"Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...".

57. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017 të Gjykatës së Apelit, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.

58. Gjykata në fund vlerëson se kjo kërkesë nuk është qartazi e pabazuar në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës dhe se nuk është e papranueshme mbi asnjë

bazë tjetër, të përcaktuar me Rregulloren e punës. Rrjedhimisht, ajo duhet deklaruar e pranueshme.

Meritat e kërkesës

59. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktvendimin e kontestuar të Gjykatës së Apelit i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 31 [E Drejta në Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.

60. Parashtruesi i kërkesës, në mënyrë specifike thekson se Gjykata e Apelit gjatë shqyrtimit të ankesës së tij nuk mori parasysh të gjitha faktet dhe rrethanat në lidhje me rastin, dhe sipas tij *"[...] Komuna e Zubin Potokut, është një person juridik, e cila ka mundur që ekzekutimin në fjalë ta kryej pa marrë parasysh rrethanat që kanë ndodhur gjatë 10-15 viteve të kaluara, duke pasur parasysh para së gjithash, trashëgiminë ligjore".*

61. Në këtë aspekt, Gjykata vë në pah se parashtruesi në kërkesën e tij ngritë çështjen e moszbatimit të Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Mitrovicë, P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

62. Gjykata vëren se, ndonëse parashtruesi i kërkesës pretendon se i janë cenuar të drejtat e garantuara me nenet 31, 32 dhe 54 të Kushtetutës, thelbi i pretendimeve të tij ka të bëjë me të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

63. Prandaj, Gjykata do të analizojë dhe shqyrtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës bazuar në faktet e paraqitura dhe në provat e bashkëngjitura në kërkesën e tij, përkatësisht çështjen e vendimit të formës së prerë apo vendimit *res judicata.*

64. Rrjedhimisht, Gjykata do të fokusohet në shqyrtimin e pretendimeve të parashtruesit për shkelje të drejtës së tij të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, që përcaktojnë:

Neni 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] i Kushtetutës

"1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike. 2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj".
[...]

Neni 6 (E drejta për një proces të rregullt) i KEDNJ-së

"Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme".
[...]

65. Në këtë aspekt, Gjykata thekson që çështjet përkitazi me vendimet e formës së prerë ose *res judicata* në kuptim, të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, janë interpretuar në mënyrë të hollësishme përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, Gjykata në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.

66. Gjykata po ashtu vë në dukje se standardet dhe parimet e përcaktuara në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së sa i përket respektimit apo shfuqizimit të një vendimi të formës së prerë, *res judicata*, tashmë janë konfirmuar dhe vendosur edhe përmes vendimeve gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese (shih, ndër të tjera, rastet, rasti nr. KI94/13, parashtrues *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli dhe Xhemile Osmanaj*, Aktgjykim i 14 prillit 2014, rasti nr. KI132/15, *Manastiri i Deçanit*, Aktgjykim i 20 majit 2016, rasti nr. KI150/16, parashtrues *Mark Frrok Gjokaj*, Aktgjykim i 31 dhjetorit 2018).

67. Rrjedhimisht, në interpretimin e pretendimeve për shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së sa i përket shfuqizimit të një vendimi të formës së prerë, Gjykata do t'i referohet praktikës së saj gjyqësore dhe asaj të GJEDNJ-së.

68. Gjykata gjatë shqyrtimit të kërkesës, fillimisht do t'i shtjellojë parimet e përgjithshme lidhur me të drejtën e sigurisë juridike dhe respektimin e një vendimi të formës së prerë, *res judicata*, bazuar në standardet dhe parimet e përcaktuara me praktikën gjyqësore të vet Gjykatës dhe asaj të GJEDNJ-së, të cilat në vijim do t'i aplikojë në rrethanat e rastit konkret.

Parimet e përgjithshme lidhur me të drejtën e sigurisë juridike dhe respektimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë

69. Gjykata fillimisht rikujton se, e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm gjithashtu nënkupton se një vendim i formës së prerë dhe detyrues (*res judicata*) duhet të konsiderohet si i pakthyeshëm. Në të vërtetë, GJEDNJ-ja konstatoi se *"një nga aspektet themelore të shtetit ligjor është parimi i sigurisë juridike, i cili kërkon ndër të tjera se aty ku gjykatat kanë vendosur përfundimisht një çështje, vendimi i tyre nuk duhet të vihet në pikëpyetje"* (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së *Brumărescu kundër Rumanisë*, kërkesa nr. 28342/95, Aktgjykim i 28 tetorit 1999, par. 61, gjithashtu rastet e Gjykatës KI122/17, parashtrues *Ceska Exportni Banka A. S.*, Aktgjykim i 30 prillit 2018, paragrafi 149, rastin KI67/16, parashtrues *Lumturije Voca*, Aktvendim për papranueshmëri, i 4 janarit 2017, paragrafi 87 dhe

rastin KI94/13, *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli dhe Xhemile Osmanaj*, Aktgjykim i 14 prillit 2014).

70. Rrjedhimisht, në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së dhe të vet Gjykatës Kushtetuese, është theksuar se njëri nga aspektet themelore të sundimit të ligjit është parimi i sigurisë juridike, i cili presupozon respektimin e vendimeve të formës së prerë, *res judicata*. (shih rastin *Brumarescu kundër Rumanisë*, kërkesa nr. 28342/95, Aktgjykimi i 28 tetorit 1999, paragrafi 62). Sipas GJEDNJ-së "*asnjë palë nuk ka të drejtë të kërkojë rishikimin e një vendimi të plotfuqishëm dhe detyrues gjyqësor thjesht për qëllimin e fitimit të rishqyrtimit dhe zgjidhjes së freskët të rastit.* (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së *Ryabykh kundër Rusisë*, nr. 52854/99, GJEDNJ, Aktgjykimi i 24 korrikut 2003, par. 52, dhe *Sovtransavto Holding kundër Ukrainës*, kërkesa nr. 48553/99, paragrafi 72; shih gjithashtu rastet e Gjykatës rastin nr. KI55/11, parashtrues *Fatmir Pirreci*, Gjykata Kushtetuese, Aktgjykimi i 16 korrikut 2012, par. 42 dhe rastin nr. KI94/13, parashtrues *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli dhe Xhemile Osmanaj*, Aktgjykim i 14 prillit 2014).

71. Për më tepër, Gjykata gjithashtu thekson se efektet *res judicata* të vendimeve kanë kufizime *ad personam* (për një person të caktuar) dhe në fushëveprimin material (çështja e caktuar) (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese KI67/16, parashtrues: *Lumturije Voca*, Aktvendim për papranueshmëri, i 6 dhjetorit 2016, paragrafi 88; shih po ashtu rastet: *Esertas kundër Lituanisë*, Aktgjykim i GJEDNJ nr. 0208/06, i 31 majit 2012, paragrafi 22 dhe rastin *Kehaya dhe të tjerët kundër Bullgarisë*, Aktgjykim i GJEDNJ-së nr. 47797/99 dhe 68698/01, i 12 prillit 2006, paragrafi 66.)

Zbatimi i parimeve të lartpërmendura në rrethanat e rastit konkret

72. Gjykata fillimisht rikujton që parashtruesi i kërkesës që nga viti 1997 deri në vendimin e kontestuar të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017, ka iniciuar tri procedura gjyqësore në lidhje me përmbarimin e Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Mitrovicë, P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, përmes të cilit ishte aprovuar kërkesa e parashtruesit për kompensimin e pagave si rezultat i largimit të tij nga puna në vitet e 90-ta.

73. Vendimi i parë për përmbarimin e Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, të Gjykatës Komunale në Mitrovicë, të 12 nëntorit 1996, ishte Aktvendimi nr. 82/97 i Gjykatës Komunale në Mitrovicë, i 29 shtatorit 1997, me të cilin ishte aprovuar propozimi i parashtruesit të kërkesës.

74. Vendimi i dytë përkitazi me përmbarimin e të njëjtit Aktgjykim ishte Aktvendimi P. nr. 329/2003 i Gjykatës Komunale në Mitrovicë, i 16 majit 2003 me të cilin ishte caktuar përmbarimi i Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, i cili pas procedurave ankimore ishte bërë i formës së prerë. Gjykata vëren se përmes Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Mitrovicë, P. nr. 329/2003, i 16 majit 2003, parashtruesi i kërkesës ka tentuar që Aktgjykimin P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996 ta ekzekutoj ndaj Republikës së Serbisë, duke ju drejtuar Bankës Popullore të

Serbisë *(Narodna Banka Srbije)*. Banka Popullore e Serbisë theksoi se Aktvendimi i Gjykatës Komunale në Mitrovicë, I. nr. 329/03, i 16 majit 2003 nuk mund të ekzekutohet për shkak se llogaria nga e cila kërkohet konfiskimi i mjeteve financiare është e diskutueshme.

75. Së treti, sërish si rezultat i propozimit të parashtruesit të kërkesës për përmbarimin e Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, Gjykata Themelore në Mitrovicë, me Aktvendimin P. nr. 329/2003, të 19 dhjetorit 2014, shfuqizoi Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Mitrovicë, P. nr. 329/2003, të 16 majit 2003, dhe vendosi të refuzojë propozimin e parashtruesit të kërkesës për përmbarim dhe të përfundojë "*procedurën përmbarimore në kuptim të nenit 66, paragrafit 3 të LPK-së*". Ky vendim ishte konfirmuar edhe nga Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017.

76. Andaj, parashtruesi i kërkesës konteston para Gjykatës Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017, duke pretenduar shkelje të së drejtës së tij për gjykim të drejtë, duke theksuar se Komuna aktuale e Zubin Potokut "*ka mundur që ekzekutimin në fjalë ta kryej pa marrë parasysh rrethanat që kanë ndodhur gjatë 10-15 viteve të kaluara, duke pasur parasysh para së gjithash, trashëgiminë ligjore*".

77. Andaj, Gjykata do të vlerësojë nëse me vendimin e kontestuar është shkelur parimi *res judiakta*, në lidhje me Aktgjykimin P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, përkatësisht, nëse vendimi i kontestuar e ka rihapur çështjen e vendosur me Aktgjykimin P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, në kundërshtim me parimin *res judicata*.

78. Në lidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës argumentet e tij për moszbatimin e Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, i ndërton duke u thirrur në atë se Komuna e Zubin Potokut është trashëgimtare ligjore e Komunës së Zubin Potokut kundër së cilës është nxjerrë Aktgjykimi P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

79. Në këtë drejtim, Gjykata rithekson edhe njëherë se efektet *res judicata* të vendimeve, në këtë rast të Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, kanë kufizime *ad personam* (për një person të caktuar) dhe në fushëveprimin material (çështja e caktuar) (Shih *Esertas kundër Lituanisë*, paragrafi 22, më sipër dhe rastin *Kehaya dhe të tjerët kundër Bullgarisë*, paragrafi 66).

80. Sa i përket fushëveprimit material (çështja e caktuar), objekti i çështjes së vendosur me Aktgjykimin P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, është i njëjtë me atë që është vendosur me vendimin e kontestuar dhe ka të bëjë me kompensimin për pagat e papaguara të parashtruesit të kërkesës si rrjedhojë e largimit të tij nga puna. Kjo çështje nuk ka qenë kontestuese në procedurat gjyqësore të zhvilluara në rastin e parashtruesit të kërkesës.

81. Në lidhje me kufizimet *ad personam*, Gjykata rikujton edhe njëherë se në lidhje me kufizimet *ad personam* vlerëson nëse vendimi në lidhje me të cilin kërkohet

zbatimi, ka të bëjë me palë të njëjta që kanë qenë pjesë e procedurës kur është marrë vendimi në lidhje me substancën e kërkesës dhe deri në çfarë mase ato mund të zbatohen ndaj personave të tretë.

82. Në rastin e Gjykatës Kushtetuese KI67/16, parashtrues: *Lumturije Voca*, Gjykata kishte vlerësuar procedurat gjyqësore të zhvilluara në lidhje me kërkesën e parashtrueses në lidhje me banesën që ishte kontestuese mes palëve të ndryshme dhe pozicionin e parashtrueses së kërkesës dhe personave të tjerë në këtë procedurë (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese KI67/16, parashtrues: *Lumturije Voca*, Aktvendim për papranueshmëri, i 6 dhjetorit 2016).

83. Sa i përket në rastin konkret dhe kufizimit *ad personam* për zbatimin e vendimeve, Gjykata vëren se në lidhje me Aktgjykimin P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, palë në procedurë ishin parashtruesi i kërkesës dhe Komuna e Zubin Potokut e para korrikut 1999. Ky Aktgjykim P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996 nuk është kontestuar/rihapur nga Gjykata Themelore në Mitrovicë, me Aktvendimin P. nr. 329/2003, të 19 dhjetorit 2014 të vërtetuar edhe nga Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017.

84. Gjykata vëren se me Aktvendimin e Gjykatës Themelore, të vërtetuar me, Aktvendimin CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017, të Gjykatës së Apelit, është shfuqizuar Aktvendimi i Gjykatës Komunale në Mitrovicë, P. nr. 329/2003, i 16 majit 2003, dhe rrjedhimisht ishte vendosur që të përfundojë procedura përmbarimore përkitazi me Aktgjykimin e Gjykatës Komunale të Mitrovicës, dega në Zubin Potok, P. 345/96, të 12 nëntorit 1996, ndaj Komunës aktuale të Zubin Potokut.

85. Në lidhje me këtë, Gjykata fillimisht rikujton arsyetimin e Gjykatës Themelore e cila konstatoi se: [...] "*titulli përmbarues ka të meta, gjë që në rastin konkret përmbarimi nuk është i mundur për shkak të subjektivitetit procedural dhe se Komuna e tanishme e Zubin Potokut është formuar nga UNMIK-u/REG/2000/45 dhe nuk paraqet vazhdimin e Komunës së atëhershme dhe me këtë nuk mund të ngarkohet me obligime të cilat janë krijuar para 24 marsit 1999, pra debitori mund të jetë themelues i Komunës së Zubin Potokut para 20 qershorit 1999*".

86. Në vijim, Gjykata rikujton arsyetimin e aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit, me të cilin vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore, duke theksuar: "*Sa i përket qëndrimit ligjor të gjykatës së shkallës së parë të shprehur në dispozitivin e vendimit të ankimuar, gjykata e shkallës së dytë e ka vlerësuar si të ligjshëm dhe të drejtë; për veprimet joligjore të cilat i ka ndërmarrë Republika e Serbisë gjatë kohës së administrimit të dhunshëm gjatë viteve 1990/1999 nuk janë përgjegjës organet vetëqeverisëse të Kosovës të cilat i ka themeluar UNMIK-u nr. 2000/45, e as organet e Republikës së Kosovës, sipas dokumentit mbi përmbarimin nuk e kanë legjitimitetin e palës në këtë proces të përmbarimit*".

87. Andaj, Gjykata vëren se me vendimin e kontestuar Gjykata e Apelit vetëm kishte përfunduar procedurën e përmbarimit ndaj Komunës aktuale të Zubin Potokut (*ad*

personam) dhe nuk kishte vënë në pikëpyetje Aktgjykimin P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

88. Kjo pasi kishte konstatuar, se Komuna e Zubin Potokut nuk ishte trashëgimtare e Komunës së Zubin Potokut në lidhje me të cilën, ishte nxjerrë Aktgjykimi P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, dhe si e tillë ky Aktgjykim nuk mund të ekzekutohet ndaj Komunës aktuale të Zubin Potokut pasi ajo nuk ka qenë palë në proceduarën që është zhvilluar për atë çështje. Andaj, Gjykata vlerëson se nuk ka ndonjë arsye bindëse për të detyruar Komunën aktuale të Zubin Potokut të zbatoj Aktgjykimin e vitit 1996, duke mos qenë palë në atë procedurë.

89. Rrjedhimisht, kriteri për përmbarim të Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996, *(ad personam)* nuk është cenuar pasi nuk e ka shfuqizuar apo rihapur çështjen e vendosur sipas Aktgjykimit të lartcekur të vitit 1996.

90. Si përfundim, Gjykata konstaton se në rrethanat e rastit konkret, përfundimi i procedurës përmbarimore përmes Aktvendimit CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017, në rastin e parashtruesit kundër komunës së Zubin Potokut nuk cenon vendimin e formës së prerë, *res judicata,* pasi ajo nuk ka rihapur apo rishikuar çështjen për të cilën është vendosur përmes Aktgjykimit P. nr. 345/96, të 12 nëntorit 1996.

91. Rrjedhimisht dhe bazuar në atë si më sipër, Gjykata mbështetur në karakteristikat e veçanta të rastit, faktet e paraqitura, pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës, arsyetimin e Gjykatës së Apelit, si dhe bazuar në standardet e vendosura dhe parimet e përcaktuara në praktikën e vet gjyqësore dhe asaj të GJEDNJ-së, nuk gjen që me Aktvendimin CA. nr. 1952/2016, të 25 prillit 2017, të jetë shkelur e drejta e parashtruesit për gjykim të drejtë dhe të paanshëm e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 47 dhe 48 të Ligjit dhe rregullin 59 (1) të Rregullores së punës, më 20 qershor 2019, njëzëri

VENDOS

I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;

II. TË KONSTATOJË se nuk ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut;

III. TË NJOFTOJË që ky aktgjykim t'u komunikohet palëve;

IV. TË PUBLIKOJË këtë aktgjykim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;

V. Ky aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues **Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese**

Safet Hoxha Arta Rama-Hajrizi